

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Dorzopt Adipharm 2 % eye drops, solution

Дорзопт Адифарм 2 % капки за очи, разтвор

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1	
Към Ру...II-1650	, 29.02.2008
Одобрено: 7/ 30.10.07	

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всеки ml от разтвора съдържа 20 mg дорзоламид (което отговаря на 22.3mg дорзоламид хидрохлорид (*dorzolamide hydrochloride*))

За пълния списък на помощните вещества вж. точка 6.1

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Капки за очи, разтвор

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. Терапевтични показания

Dorzopt е показан като допълнителна терапия към бета-блокери и други антиглаукомни лекарствени продукти или монотерапия при пациенти, резистентни на лечение с бета-блокери или при които бета-блокерите са противопоказани, за лечение на повишеното вътречно налягане при:

- първична глаукома
- вторична глаукома

4.2. Дозировка и начин на приложение

Когато се прилага като монотерапия, дозата е 1 капка в конюнктивалния сак на засегнатото око (очи), три пъти дневно.

В случай на допълнителна терапия към продукти, съдържащи бета-блокери, предназначени за приложение в очите, дозата е 1 капка в конюнктивалния сак на засегнатото око (очи), два пъти дневно.

Когато дорзоламид трябва да замени друг офтамологичен продукт за лечение на глаукома, последната доза от този продукт се поставя вечерта, а на следващия ден се започва лечението с дорзоламид.

Ако се прилагат повече от един локален офтамологичен продукт, те трябва да бъдат прилагани през интервал от най-малко 10 минути.

Пациентите тряба да бъдат инструктирани да не допускат контакт на върха на откапващото устройство с окото и околните структури.

Приложение в педиатрията:

Този продукт не се препоръчва за употреба при деца, тъй като ефикасността и безопасността не е установена при тази група пациенти.

Пациентите също така трябва да бъдат инструктирани, че ако разтворите за приложение в очите се употребяват неправилно, могат да се замърсят с често срещани бактерии, за които е известно, че предизвикват очни инфекции. Сериозни увреждания на очите и частична загуба на зрението могат да бъдат резултати от използването на замърсени разтвори.

4.3. Противопоказания

Дорзоламид е противопоказан при пациенти със свръхчувствителност към активното вещество или към някое от помощните вещества.

Дорзоламид не е изследван при пациенти с тежки бъбречни нарушения (креатининов клирънс < 30 ml/min.) или при хиперхлоремична ацидоза. Тъй като дорзоламид и неговите метаболити се екскретират основно чрез бъбреците, той е противопоказан при тези пациенти.

4.4. Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

Дорзоламид не е изследван при пациенти с чернодробни нарушения, поради което трябва да се използва с повищено внимание при тях.

Лечението на пациенти с остра закритоъгълна глаукома изисква терапевтична намеса като допълнение към други намаляващите очното налягане средства. Дорзоламид не е изследван при пациенти с остра закритоъгълна глаукома.

Дорзоламид е сулфонамид и въпреки, че се прилага локално, той има системна резорбция. Поради това някои видове нежелани реакции, които са присъщи на сулфонамидите, могат да се наблюдават и при локално приложение. Ако се появят признания на сериозни реакции на свръхчувствителност, трябва да се преустанови използването на продукта.

Лечението с перорални карбоанхидарзни инхибитори се свързва с появя на уролитиаза, в резултат на нарушение на алкално-киселинното равновесие, по-специално при пациенти с предхождаща анамнеза за бъбречна калкулоза. Въпреки, че нарушенията в алкално-киселинното равновесие не са наблюдавани при лечение с дорзоламид, в случаи на

уролитиаза са съобщавани, макар и рядко. Тъй като дозоламид е локален инхибитор на карбоанхидразата, който се резорбира системно, пациентите с анамнеза на бъбречна калкулоза могат да бъдат с повишен риск от развитие на уролитиаза, при прием на дозоламид.

Ако се наблюдават алергични реакции (напр. конюнктивит и реакции от страна на клепачите), трябва да се обсъди прекратяване на лечението.

Оток на корнеята и обратима корнеална декомпенсация са съобщени при пациенти с предхождащи хронични корнеални дефекти и/или анамнеза за хирургична интервенция на окото, при която е използван дозоламид. Локално приложеният дозоламид трябва да се използва с внимание при такива пациенти.

Докладвано е отлепване на хориоидеята при прием на супресираща терапия с течни лекарствени форми (напр. дозоламид) след филтрационна хирургия.

Dorzopt Adipharm съдържа като консервант беналкониев хлорид, който може да се натрупа в меките контактни лещи. Контактните лещи трябва да бъдат остранявани преди приложението на продукта и поставяни обратно най-малко 15 минути след това.

4.5. Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Специфични изследвания за лекарствени взаимодействия на дозоламид не са провеждани. В клинични изпитвания, дозоламид е използван едновременно със следните лекарства без данни на нежелани взаимодействия: тимолол съдържащи продукти за очно приложение, бетаксол съдържащи продукти за очно приложение и продукти за системно приложение, вкл. ACE-инхибитори, калциеви антагонисти, диуретици, НСПВС, вкл. ацетилсалицилова киселина и хормони (естрогени, инсулин, тироксин).

Връзката между дозоламид и миотици и адрenerгични агонисти не е напълно изяснена по време на лечението на глаукома.

4.6. Бременност и кърмене

Бременност: Не са провеждани изследвания при бременност. Дозоламид не трябва да се използва по време на бременност. При зайци, приемащи токсични дози за майката, предизвикващи метаболитна ацидоза, са наблюдавани малформации на телата на прешлените.

Лактация: Няма данни за екскреция на лекарството с майчиното мляко. Дозоламид не трябва да се прилага по време на кърмене. При кърмещи плъхове се наблюдавано намаляване на наддаване на телесно тегло.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Възможни нежелани ефекти като замаяност и зрителни нарушения могат да повлияват способността за шофиране и работа с машини.

4.8. Нежелани ефекти

Дорзоламид е изследван при повече от 1 400 пациенти в контролирани и неконтролирани клинични проучвания. При продължителни проучвания 1108 пациенти са лекувани с дорзоламид като монотерапия или допълнителна терапия заедно с бета-блокери и е установено, че най-честата причина за прекъсване на лечението (приблизително 3%) са лекарствено-обусловените нежелани ефекти, на първо място конюнктивит и реакции от страна на клепачите.

Честотата и системо-оргенната класификация на нежеланите лекарствени реакции е представена съгласно MedDRA конвенцията, както следва: много чести ($\geq/10$), чести ($\geq/100$ до $<1/10$), нечести ($\geq/1\ 000$ до $<1/100$), редки ($\geq/10\ 000$ до $<1/1\ 000$), много редки ($<1/10\ 000$) и с неизвестна честота (от наличните данни не може да бъде направена оценка).

При всяко групиране в зависимост от честотата, нежеланите лекарствени реакции са изброени в низходящ ред по отношение на тежестта.

Нарушения на нервната система

Чести: главоболие

Редки: замаяност, парестезии

Нарушения на очите

Много чести: парене и смъдене

Чести: повърхностен точковиден кератит, сълзотечение, конюнктивит, възпаление на клепачите, сърбеж на очите, дразнене на клепачите, червено виждане.

Нечести: иридоциклит

Редки: дразнене включващо зачервяване, болка, лющене на клепачите, транзиторна миопия (преминаваща след прекратяване на лечението), оток на корнеята, понижено въtreочно налягане, отлепване на хориоидеята след филтрационна хирургия.

Респираторни, гръден и медиастинални нарушения

Редки: епистаксис

Стомашно-чревни нарушения

Чести: гадене, горчив вкус

Редки: дразнене в гърлото, сухота в устата

Нарушения на кожата и подкожната тъкан

Редки: контактен дерматит

Нарушения на бъбреците и пикочните пътища

Редки: уролитиаза

Общи нарушения и ефекти на мястото на приложение

Чести: астения/умора

Редки: свръхчувствителност: признания и симптоми на локални алергични реакции (реакции от страна на клепачите) и системни алергични реакции, включително ангиоедем, уртикария и сърбеж, обрив, учестено дишане, рядко бронхоспазъм.

Изследвания: дозоламид не се свързва с клинично значими електролитни нарушения.

4.9. Предозиране

Налична е само ограничена информация, отнасяща се до предозиране при хора при инцидентно или случайно поглъщане на дозоламид хидрохлорид. Съобщени са следните прояви: при поглъщане: сомнолентност; при локално приложение: гадене, замаяност, главоболие, умора, нарушение на съня и дисфагия.

Лечението е симптоматично и поддържащо. Могат да се наблюдават електролитен дисбаланс, развитие на ацидоза и възможни ефекти от страна на централната нервна система. Нивата на серумните електролити (особено на калий) и стойностите на pH на кръвта трябва да бъдат мониторирани.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

Фармакотерапевтична група: Сетивни органи. Офталмологични лекарствени продукти.

Антиглаукомни продукти. Карбоанхидразни инхибитори.

ATC код: S01EC03

5.1. Фармакодинамични свойства

Механизъм на действие

Карбоанхидразата (КА) е ензим, който се намира в много тъкани на организма, в това число и очите. При хора, карбоанхидразата съществува под формата на значителен брой изоензими, най-активният от които е карбоанхидраза II (КА II), която се намира основно в еритроцитите, но също така и в други тъкани. Потискането на карбоанхидразата в цилиарното тяло води до намаляване продукцията на течност в окото. Резултатът е понижение на вътречното налягане (ВОН).

Dorzopt Adipharm съдържа дозоламид хидрохлорид, който е мощен инхибитор на човешката карбоанхидраза II. След локално приложение в окото, дозоламид намалява повишението стойности на вътречното налягане, свързано или не с глаукома. Повишените стойности на вътречното налягане са основен рисков фактор в патогенезата на нарушенията на зрителния нерв и загубата на зрението. Дозоламид не води до свиване на зеницата и намалява вътречното налягане без нежелани ефекти като "кокоша" слепота, спазъм на акомодацията. Дозоламид не оказва или има минимални ефекти върху пулсовата честота или кръвното налягане. Приложени локално бета-адренергичните блокери също така намаляват вътречното налягане посредством намаляване на секрецията на течност, но по различен механизъм на действие. Изследвания са показвали, че когато дозоламид е добавен към терапията с локални бета-блокери, се наблюдава допълнително намаляване на вътречното налягане; тази находка кореспондира със съобщените адитивни ефекти на бета-блокерите и пероралните инхибитори на карбоанхидразата.

Фармакодинамични ефекти

Клинични ефекти

При пациенти с глаукома или повищено вътречно налягане, ефикасността на дозоламид, приложен локално в окото като монотерапия (изходни стойности на ВОН $> 23 \text{ mmHg}$) или приложен локално в окото като допълнителна терапия при едновременно приложение с бета-блокери (изходни стойности на ВОН $\geq 22 \text{ mmHg}$) е изследвана в голям брой клинични изпитвания с най-малко едногодишна продължителност. Ефектът на понижаване на вътречното налягане от дозоламид като монотерапия и като допълнителна терапия е установен в рамките на деня и се поддържа при продължително приложение. Ефикасността по време на монотерапия е подобна на тази на бетаксолол и малко по-ниска от тази на тимолол. Когато се прилага като допълнителна терапия към бета-блокери за локално приложение в очите, дозоламид води до допълнително

понижение на ВОН подобно на това на пилокарпин под формата на 2% разтвор за приложение в очите.

5.2. Фармакокинетични свойства

За разлика от пероралните инхибитори на карбоанхидразата, локалното приложение на дозоламид хидрохлорид позволява на лекарственото вещество да окаже своите ефекти директно в окото при сравнително по-ниски дози, което обуславя и по-ниската системна експозиция. В клинични изпитвания е установено, че тези ефекти водят до намаляване на ВОН без нарушение на алкално-киселинното равновесие или нарушения в електролитния баланс, характерно за пероралните инхибитори на карбоанхидразата.

При локално приложение, дозоламид достига системната циркулация. За да се оцени потенциала на системното инхибиране на карбоанхидразата след локално приложение, са били определяни концентрацията на лекарството и неговите метаболити в еритроцитите и плазмата и подтискане на карбоанхидразата в еритроцитите. Дозоламид кумулира в еритроцитите при многократно приложение в резултат на селективно свързване с карбоанхидраза II в значително по-ниски концентрации от тези на свободното лекарство в плазмата, които се поддържат. Основната форма води само до N-desethyl метаболит, който инхибира карбоанхидразата II в по-малка степен отколкото другата, но също така инхибира по-малко активния изоензим карбоанхидраза – I. Метаболитите също кумулират в еритроцитите, където се свързват основно с карбоанхидраза - I. Дозоламид се свързва в умерена степен с плазмените протеини (приблизително в 33%). Дозоламид се екскретира с урината в непроменен вид; метаболитите също се екскретират с урината. След края на приложението, дозоламид се очства нелинейно от червените кръвни клетки, в резултат на което е налице бързо намаляване на първоначалната концентрация, последвано от бавна елиминационна фаза с полуживот от около 4 месеца.

Когато дозоламид се прилага перорално, което наподобява максималната системна експозиция след продължително локално приложение в очите, стационарни концентрации се достигат след 13 седмици. При стационарно състояние, не се очаква да има свободно лекарство или метаболити в плазмата; инхибирането на карбоанхидразата в еритроцитите е по-ниско от това, което е необходимо за да се окаже фармакологичен ефект върху бъбречната функция или дишането. Подобни фармакокинетични данни са наблюдавани след многократно, локално приложение на дозоламид.

Все пак при някои пациенти в напреднала възраст с бъбречни нарушения (отчетен креатининов клирънс 30-60 ml/min) са налице по-високи концентрации на метаболитите в червените кръвни клетки, без обаче да има изразени разлики в инхибицията на

карбоанхидразата и без съгнificantno значими системни нежелани ефекти, които да се отнасят към тези находки.

5.3. Предклинични данни за безопасност

Основните находки в изследванията при животни, при които е приложен перорално дозоламид хидрохлорид, са свързани с фармакологичните ефекти на системната инхибиция на карбоанхидразата. Някои от тях са видово-специфични и/или са резултат на метаболитна ацидоза.

В клинични изпитвания пациентите не развиват прояви на метаболитна ацидоза или серумни електролитни промени, които са индикатори на системна карбоанхидразна инхибиция. По тази причина не се очаква, че тези ефекти, отчетени в изследванията при животни трябва да бъдат наблюдавани при пациенти, получаващи терапевтични дози дозоламид.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1. Списък на помощните вещества

Хидроксигидцелулоза

Манитол

Лимонена киселина, моногидратна

Натриев хидроксид

Бензалкониев хлорид

Пречистена вода.

6.2. Несъвместимости

Не е приложимо.

6.3. Срок на годност

2 години.

След първоначалното отваряне на опаковката лекарственият продукт е годен за употреба в продължение на 28 дни.

6.4. Специални условия на съхранение

Да се съхранява в оригиналната опаковка при температура под 25°C.

Да не се използва повече от 28 дни след отваряне на бутилката.

Да не се използва след изтичане на срока на годност, обозначен на опаковката.

Да се съхранява на място, недостъпно за деца.

6.5. Данни за опаковката

Полиетиленова бутилка с 5 ml разтвор, снабдена с капкомер и стерилна капачка, запечатана с пръстен.

6.6. Специални предпазни мерки при изхвърляне и работа

Пациентите трябва да бъдат инструктирани да не допускат контакт на върха на откапващия наконечник с окото или околните тъкани. Пациентите трябва да бъдат инструктирани също, че ако не се борави правилно с разтворите за очи, те могат да бъдат замърсени с бактерии, които предизвикват очни инфекции. Използването на замърсени разтвори може да доведе до тежко увреждане на окото и частична загуба на зрението.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

АДИФАРМ ЕАД

бул. Симеоновско шосе № 130

София 1700, България

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Ноември, 2007 г.

